

తెరచిన తలుపులు

సుబ్బారావు నిద్రలేచేసరికి చంద్ర శేఖరం నూట్ కేసు సర్దుకుంటున్నాడు. అప్పటికే నూట్ కేసు బాగా తిన్నవాడి పొట్టలా ముందుకువచ్చి ఇహా బిల్లేదని కండ్లు తేలవేస్తూంది, కానీ అందులోకి వెళ్ళాల్సిన చూడు ఉజ్జవ బత్తాయిలు, ముందు సీసాలు అల్లాగే వడిఉన్నవి. చంద్ర శేఖరం వాటితో యిండు మిండు కుక్తి తగుతున్నాడు. సుబ్బారావు పక్కమీద స్థిరమైనతావున కూర్చొని సిగరెట్ అంటించి వినోదం చూసాడు.

చంద్రశేఖరం మళ్ళీ అన్నీ ఒక్కటి తీసి కింద పెట్టాడు ఈమాటు బత్తా కొయలు ముందు నూట్ కేసులో పెడుతున్నాడు.

“పండు ఎలిగి పోతనోయో”
 “ఎల్లో యిక్కన్నీ పట్టడంతేజే?” చాలా నిరుత్సాహంగా అన్నాడు చంద్రశేఖరం.
 “కాశిజిలో తెఖలు చెప్పావు ఈమాత్రం పట్టంచకేవూ?”

“అందుకూ యిందుకూ ఏమి సంబంధం? అయినా నేను ఇంజనీరింగ్ చదివారాలేదు. బానీ నీవు చెయ్యి చేసుకోవాలి?”

సుబ్బారావు కార్య రంగంలోకి దుమికొడు. ముందు పొట్టాలు పెట్టాడు. వాటి మీద పండ్లు వేర్పాడు. నూట్ కేసుమోనింగు క పోయిందికానీ ఈ మాటు పెట్టాల్సింది అమాంతంగా రెండింటలు పెరిగి ఉండకుండా ఒక్కసారి ఘట్టిగా నమ్మాలిగి సిగరెట్ పారవేశాడు సుబ్బారావు.

“ఈమందు సీసాలు పాలు జోలీలో పెట్టకోలేవూ?”
 “అల్లాగే”

అబలసుద్ద

ఆ కుసుమ వ్యాధిలు, అకాల వివాహం, ఋతువిధిము, ఋతుకాల, బిడలనొప్పలు, కలనొప్పి, గుండెదడ, కళ్ళ లాగుడు, మనస్విమితము లేకపోవుడు, విద్రవట్టకండుడు, నడుమునొప్పలు, బలహీనత, మలబద్ధము, హిస్టీరియా మొ॥ హరించును.

వీసా దు. 3/- ఏ. పి. దు 1/-

ఇండియన్ మెడిసిన్ హాల్స్

పత్తి టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.)

బయట బనవచ్చి ఆగిన చప్పుడయింది. ‘సార్’ అంటూ పెద్దకెజా ల దాల బూట్లు శబ్దంచేసకుంటూ కండ్లకడ వచ్చాడు.

‘చూడు రిపీస్ ఇవ్వి పట్టడంకేజే’
 ‘చూ కూరలసంచీ ఉండాది హందులో హేసారా సార్’

యెత్తిమీద ఇద్దరు కాలేజీ లెక్చరర్లను సతమతం చేస్తున్న విషయం కండ్లకు రావడంతో చాలా లేలిక అయిపోయింది. సుబ్బారావు దగ్గర కేలవు తీసికొని చంద్ర శేఖరం బస్సులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. బస్సు పెద్దగా మూలుగుతూ భారంగా కదలింది.

సుబ్బారావు తనలో తానే బిగ్గరగా నవ్వుకున్నాడు, పెండ్లయినవాడనుగుర్చి జాలింకుతున్నటు. అతని నవ్వులో పెండ్లయితే ఏదో విడిచారని బంధాలు విగించుక పొయ్యోయ్లా, వాటికి తాను చాలా దూరంగా ఉండి స్వేచ్ఛ అనుభవిస్తునట్లు

భారవ

గుర్చిస్తుంది. తర్కంచేప్పే సుబ్బారావు బుద్ధికి చంద్రశేఖరం విషయం అగమ్య గోచరమయ్యేది ఎప్పుడూ ఎడతెగని ఆలోచనలతో తల మునకలవుతున్న చంద్ర శేఖర మొక పజిలయ్యాడు సుబ్బారావుకు. దాంతో ఎన్నిచార్లు ఓడిపోతున్నా నజినీ చూచూచూలాగా మళ్ళీ పనాలు చేస్తూనే ఉన్నాడు.

చంద్రశేఖరానికి గంటకంటే ఎక్కువ వ్యయం వాంఛించు చేరేందుకు. అతనికి అనే యుగాలుగా మారి బాంపెట్టేది తన ఇంటిముందునుంచి బస్సు వెళుతుంది. ఆబస్సువాండు బాగా తెలిసిన కారణంవల్ల సరాసరి ఇంటిముంజే ఆవేస్తారు.

నూట్ కేసులో దిగిపోతున్న చంద్రశేఖరాన్ని కంపెకరు ఆపి చిల్లరవంటి చేతులో పోశాడు. ఎంత యిచ్చాడో అతను ఏంచుకోలేదు. ఎంచుకునే అవకాశం అప్పడూ కలుగదు. దాబా ము లి బ నే చెట్లలు సుజాత అనుకుంది.

‘ఎల్లాఉంది సుజాతా నాన్నకు’ అని కలుకరించి ఆమె సమాధానాని తెరుచుచూడకుండానే లోపలికి పరుగు తీశాడు. అట్లా

తన అన్నయ్య ప్రతివారం చేస్తున్నందు వల్ల సుజాత అంతగా ఆశ్చర్యపోదు. అతన్ని సుజాత అనుకుంటుంది.

క్షయలాంటి పెద్దగోరాలు ముగ్ధులరగలి కుటుంబాలవిద అవ్యాజకణుల చూపాయంపే ఆకరణా బస్సుదంట్లో బడి దారి గానక ఎల్లా కొట్టుకులాడుతానో చెప్పడం అవసరంలేదు. నిజంగా బాంబుజేపి ఆరోగికాదు. అతనికి రోగబాధ తప్ప మరీఅంత బాధ చుకెవెయింబోనూ ఉండదు. మిగతా యింటిల్లపాది అన్ని వృత్తిశక్తులాలాంగి సతమత మున్నవైతే. వారితంజిలో చాలాభాగం అతిజే తిన్నాడు. వీరి సంతోషాన్ని చిలా సాలనీ అన్నింటినీ పొందగా ఆ చేస్తాడు. అడివిలో ఎక్కడో నిష్పకణంకెగి ఆడివి సంతా దగ్గం చేసినటు అంటుంటుంటు అతని రోగంవల్ల దహంపగుదాటి!

చంద్రశేఖరం తిండి క్షయగోగి. ఒక విధంగా అతిరొక్కాడ్లి రావడానికి కారణం తననని చంద్రశేఖరంలో బలమైన అనుగానం ఉంటూ ఉండేది. చంద్ర శేఖరం బియ్యం అయిపోగుర్చిక ఎక్కడో ఉద్యోగం చేసకొనుని తిండి పానునం తయ్యి చాలాదూరం చెప్పాడు. చంద్ర శేఖరం ఆ సలహాను ఖాతరు చెప్పులేదు. ఎమ్. ఏ. చదవాలనే త్రుప్త ఆశతో సమ్మదిగా ఉండేది. తనం చేచూల్పింది నిర్ణయించుకోని రోజులో అనిపిర్కాన తెఖలో గడ్డెక్కినవనగో మిత్రుడు మాట వారసకి ‘ఇంతబాగా తెఖలు చెప్పారే మీ రెండుకు ఎమ్ ఏ. పానునంబూసగు’ అని అనేశాడు. అది అతిరికి తెలికుండానే ప్రణ్యేకనానాన్ని వ్యానుయంలో ఆక్రమించుక కూర్చుంది అలాగే అంటుంటునం ఉందిని అతిరికే తెలికు. ఓ. ఏ. లో ఎప్పుడైతే క్లాసు వచ్చిందో అప్పుడే సన్ను చూపమంటూ కంబుంబం స్వప్నవేక స్వయానంతో నుంబంది. దాన్ని వచ్చుకోలేక పొయ్యోయ్.

తిండిలో అకెవ్యాడు. పానునంత య్యి దినంగా పలు విధాలుగా ఆ అసన్ను తిను చెప్పాడు. చివరకు తిట్టిచిత గూడా చెప్పించాడు. అగి ఎక రావా గా ఈ ఉంటున్న ఇల్లా తిప్పి మర ఆల్లవొచ్చిని గృహాస్తు అనకోక కును ఇంకొచ్చి చివరి వింప లేమిచూడా చెప్పాడు. అది కాకుండా పవహారంబు తెలివని సుజాత పెండ్లి త్వరలో ముగించుచాలని ప్రతిప

కాదాడు. ఇట్లా తండ్రి చెవుతున్న విషయాల నిజంగా చంద్రశేఖరం లక్ష్యపెటలేదు. రంజేండు బోయ్యాక సుజాతపెండ్లి తన మొయ్యగలనని సముదాయంప బోయ్యాడు. ఇంతా తను కష్టపడి చదివించి నప్పటికి అతని చివరి కోరిక తీర్చకుంటే జీవితాంతం అతడు వాపోతాడని హనుమం తియ్య చివరకు ఇషపడి పంపాడు. కూతురు పెండ్లికొరకు దాస్తున్న వయ్యిగూపాయలు చంద్రశేఖరం చెతులో ముమ్మరించాడు. సంతోషంతో ఉజ్వలమైన కొడుకుముఖం చూసి హనుమంతియ్య ఆనందాస్రవులు రాల్చాడు. అరవికరా మాగాణి గూడా అమ్మకు పోయింది ఆ సంవత్సరంవూరి చేసుకొని చంద్రశేఖరం తిరిగి యింటికి వచ్చాడు. మాగాణి అమ్మన తాలూకు డబ్బులో నాలుగొందలు మాత్రం మిగిలాయి. రంజో సంవత్సరం అయిపోవాలంటే అదికొక అంతకు మూడింతలు అధమం కావల్సి ఉంటుంది. తన చాలీ చాలని జీతం తిండికి సరిపోతుంది. అందులో ఏమీ మిగలదు. హనుమం తియ్యకు ఇల్లు పోకడ పెట్టడం ఇష్టంలేదు.

కాలం గిలున తిరిగింది. వెనుకటి ఆకులు ముందుకువచ్చాయి, ముందాకులు, వెనక్కు విచ్చు మించాయి. ఆ నాలు గొందలతో చంద్రశేఖరం కాలేజికి వెళ్లిపోయాడు. రెండు నెలవరకు దిగులేదు హనుమంతియ్య ట్యూషన్లు వినాడో వదలివేసినవే మళ్ళీ కుగుర్చుకున్నాడు ప్రాధున ఎనిమిదింటికి వెళ్లి ఆడపిల్లలకు చెప్పినాడు. మళ్ళీ టికి పోవటం తిరిగి రాత్రి ఎనిమిదినుండి మొగ పిల్లలు ఇంటికివసారు వాండ్లతో రెండు మూడు గంటలు గడచిపోతవి. ఈ ట్యూషన్లు అతనికి నూలవీణైకి తక్కువ తేకుండా సంపాదించి పెతున్నవి.

సగం పండిపోయిన అతను అంతక మనకి తాళుకోలేక పోయాడు. కానీ తిప్పదు. ఈ సంవత్సర మేనని అతని తాపత్రయం! దూరాన ఏదో చక్కని వెలుగు అవుపడు తూర్చి అది అది మెల గా తినదగ్గరకే వసూంది. ఇటు మళ్ళీ యాళారు హనుమంతియ్య గారి ఆరోగ్యం ఒక్కమాటుగా పొడై పోయింది. అట్లా చెడిపోయిన ఆరోగ్యం తిన్న గా కీ యలోకి లాక్కు పోయింది!

ఇట్లా కావడానికి తినే కారణమని చంద్రశేఖరం అను కుంటాడు. నిజంగా కర్రలేవరు? జవాబుకు గీతలను తిరగ వెయ్యాలి. ఉడుకుర క్తం గీతల కోరికి వెళ్ళడంలేదు.

అదృష్టంబావుండి చంద్రశేఖరం కుంచి మార్కెట్లో పొయినాడు. అతను చదివిన కాలేజిలోనే ఉద్యోగం వదిరింది.

‘ఎట్లావుంది నాన్నా’
‘వచ్చావా నాయనా! రా కూర్కో’

సుజాత తన తల్లితో అక్కడకువచ్చింది. ‘వారిమందు తెచ్చావా చంద్రా!’
‘అఁ తెచ్చానమ్మా! ఇంప సుజాతా’ అని అందాకా మోస్తున్న నూట్ కేసు అంది చాడు.

‘తే నాయనా ఆన్నంతిని వొస్తువుగాని’ అంది తల్లి!

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ జ్ఞాప కానికి వస్తున్న పాతవిషయాలు యత్ని పూర్వకంగా నెట్టేస్తూ నడుస్తున్నాడు. తల్లి పిలవేసి అన్నం పెట్టింది.

‘మీ నాన్నదగ్గర ఉండమ్యా, అన్నయ్య వచ్చేదాకా’ అని సుజాతను పంపింది తల్లి.

దిన దినానికి తండ్రిజబ్బు ముదురు పాకంలా పడుతోంది. సుజాతకు పెండ్లిడు దాటిపోతుంది. ఈ రెండూ రెండు కూలల్లాగా తల్లివృద్ధయాన్ని చీల్చి

వేస్తున్నది. దీనికితోడు ఇంట్లో రిబ్బం భిన్నున్న దారిద్ర్యం. ముమ్మలలో తల్లిని రాపాడుతున్న వీసమస్యలు. ఆ కుళు కా సుజాతను రాకుండా దూరంగా తుంచించిగూడా, ఈ ప్రపావన తెచ్చేందు కేమా? ఆమె కెల్లా జవాబు చెప్పి మందుకపోతుండే గుండెల్లోని అగ్నిని తాను చల్లార్చగలడు? మాడన్ను ఆ మగ్గు తల్లి చేస్తున్న ఈ తపస్సుకు అంతం ఎప్పుడు? అసలే మలహీనురాలైన తల్లి ఈ తీరని వేదనల్లో మరీక్రంగి పోతుంది. ఈ దుర్భర పరిస్థితుల్లో తనేం చేయలేదా నిజంగా? ఇట్లా ఎంతకాలమో నిలుస్తేదే.

అప్పుడు తనగతి! సుజాతగతి! చంద్రశేఖరం ఆ క్షుం కలుపుడు? ఉన్నాడు! ప్రక్కనే ఉన్నకార కలుపు కోవాలని తోచలేదు. నిశ్చలంగా తినో

మరువసాధ్యమా!

AVRA & CO
MADRAS & BOMBAY

తెరచిన తలుపులు

అవ్యక్తమైన ఆలోచనల్లా మునిగి తేలు తున్న తనకుమారుణ్ణి చూస్తూ నెయ్యి చిట్టితో అట్లాగే నుంచుండి పోయింది ఆమె!

“నీవెందుకు నాయనా అట్లా బాధపడ తావు?”

“ఏం తేదమ్మా!”

“నీ ఆరోగ్యం కాపాడుకో చంద్రా!”

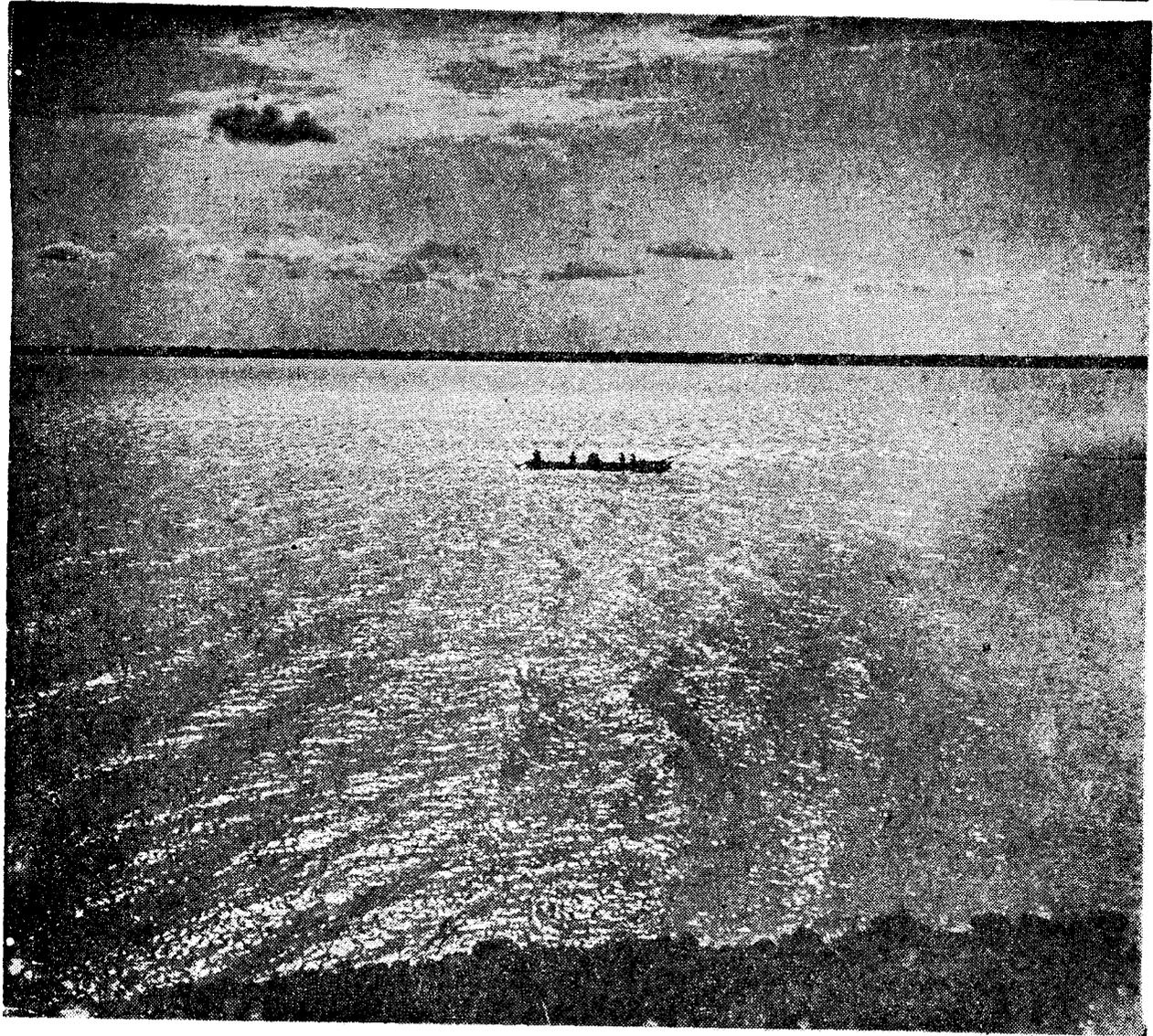
అక్కడ వాగివాగి వచ్చి యిట్లాంటి నమ యాల్లో గూడా ఈ తెంపులేని ఆలోచన లతో మునిగి తేలుతూంటే నీ ఆరోగ్యం చెడిపోతుందిరా”

ఆ ఉద్యోగంమీద తిల్లికి సుతరామూ యివ్వమే లేదు. అట్లా అస్సమానము వాగి నందు చేతనే తన తండ్రి అల్లా తయారయ్యా డని ఆమె అనుమానం!

‘నవ్వకునేంత కష్టమేమీ అక్కడ లేదమ్మా’

‘అదిసరే నాయనా’ తొంచెంసేపు ఆగింది. ఇల్లెక్కడవైనా పోకవివెట్టి సుజా తను చాలా తొందరలో వద్దల్లకోవాలి నాయనా! మీనాన్నకు అదే పెద్ద విచారం గావుంది. అదికొస్తూ ఆయిపోతే నిక్కబ్బంగా ఉంటారు. అల్లాఉంటే యింతగా వివమించదు నాయనా జబ్బుగూడా,

‘నాన్నకు ఇల్లంటే చాలా యిష్టం

కెరటాలపై తరణి
కెరణాలతోవ
నేదూర తెరమున
కేగునో నావ?

—ఫోటో : డి. రామారావు, రాజమండ్రి.

గాదమ్మ! ప్రావిడెంట్ ఫంక్షన్ కట్టించానని తన కహారితమనీ.

అల్లా అని ఊరుకుంటే మరీపరిస్థితులు వివమించగలవు. చేతులుకాలాక అకులు పట్టుకోవడమేమంత మంచిది చంద్రా! పోనీవారికి తెలీకుండా చేసేందుకు సిద్ధమా?

అయిన చేవ్రాలుండా లి కాదమ్మ! హూం సరే ఈమాటతో తల్లిముఖం వివరమై పోయింది. ఆమెహృదయంలో పెద్ద గాయమే అయింది. నలు నేత్రాలు తనకు చూపించడ విషంలేక దొడ్లోకి వెళ్లి పోయింది.

చంద్రశేఖరానికి అన్నం మరీ సహించలేదు. ప్రక్కనఉండే మజ్జిగ పొసుకొని వండితేరాడు.

అప్పుడే లేచావా అని మాత్రంమంది ఆమెను బాధిస్తుండే విషమయాలో ఇది అంత గొప్పదిగాదు. మామూలు దినాల్లో తనిలా ప్రవర్తిస్తే అరచేనా కన్నీళ్లు కార్తైనా మళ్ళీ అన్నంమందు కూలేసి దగ్గరే కూర్చుని కూరి కూరి పెట్టేది. అలాంటి మాతృమూర్తి.....

నీవు పోవద్దు నేనుంటాను సుజాత తనవస్త్రపు చూడకుండా నే పోతుంది.

విన్నూ నామీద కోపమా? నీవీద ఎంగుకన్నయ్య కోపం? నీళ్ళ పొర ఆమెకండ్లను కప్పేసింది. అక్కడ నుండి వెళ్లిపోయింది. తన మీద అందరకీ కోపముందిను కంటూడు. అందుకనే సుజాత తన్ను చూడకుండా వెళ్లిపోతుంటే అల్లా అడిగాడు.

ఇదింతా వింటున్న ముసలాయన హృదయం అంపపుకోతకు ఎర అయింది. తన కుమారుని హృదయంలో చలరేగుతున్న కుపాసులెలా విజృంభిస్తున్నవో ఉహించుకోలేక పోలేడు.

నీతండ్రి అంత పాపాణమూర్తిగాడు చంద్రా!

నేనలా అనుకోలేదు నాన్నా! నాజబ్బుకు నీవు కారణమని వాపోతూ అందుకల్ల నిన్నుండరూ నిరసిస్తున్నారని నీ వనుకుంటున్నావు కాదు? నీ వెం దు కు కారణమాతావు నాయనా! నీ వటా వాపోతుంటే ఎంతమంది నిన్ను చూచి వి ల పి సున్నాకో ఆలోచించు. నీవు నిక్కంకగా ఉండు. అనుమానం పెద్ద జబ్బు నాయనా! అవ్యంతాపోనియే బాబూ! సుజాతకు మంచి సమ్మంభ మేదైనా వెడకునాయనా! నేను సంపాదించుకున్నదంతా నాతో తీసుక వెళుతున్నాను. మీకేమీ మి గ ల్య లేక పోయావు నా కింకమీ కోరికలులేవు. ఇదొక్కటే చూసి సుఖంగా వెళ్లిపోతాను నాయాత్రకు! భంగవంతుడు పిలుస్తుండే

పిలుపు నేడు దూర దూరంగా వినిపిస్తుంది. అది దగ్గరకు ఒకనాడు రావేవస్తుంది. ఆరోజు వచ్చేలోగా సుజాత గృహిణికావాలని వాటికి! అని కండ్లు మూసుకున్నాడు. కను కొలకుల్లోంచి వెచ్చటి నీళ్లు పొర్లి చెవులదాకా జారి దిండును తడిపినవి. గడ్డ స్వరంతో ఏగూ చెప్పలేక చంద్రశేఖరం అవతలికి వెళ్లిపోయాడు.

శ్రావణమేఘాలు బాగా మూ సు క వచ్చాయి. మెటుములు ఉరుములు ఆరంభించాయి. రవ్వగాలికొంచెం కొంచెం చెవిగన దూసుకుపోతున్నది. సంజె లలము కోకముండే నివివమైన చీకట్లు నిండాయి! తనతండ్రి గదిలో కిలకీలు వేసున్న చప్పడవుతుంది. నివివమైన శ్రావణమేఘాల దిక్కు సౌందర్యాన్ని చూస్తూ తన్మయం డాతున్నాడు చంద్రశేఖరం.

అప్పుడప్పుడు గాలితోవస్తున్న వాచ చినుకులు తన్ను కాస్త కాస్త తడిపేసి పూర్తిగా తడిపేందుకు ఉబలాట పడు తూంది. ఒక్కసారి ఉరుములు బయలుదేరి ఎక్కడో పడుకు పడింది. సుజాత మెల్లగా అక్కడకు వచ్చింది.

లోపలకు రాకూడదన్నయ్య! బాగా చలి వేస్తోంది!

వస్తన్నా నీవు లోపలికి పడమ్మ! మళ్ళీ మెరుము వచ్చింది. సుజాత తన్ను చూస్తుంది తను సుజాతవైపు చూస్తున్నాడు. ఆమె కండ్లలో అరిపోయిన. వెలుగులు - కరడు కట్టిన కళ్ళలా అతడు గమనిం

చాడు. అరిపోయేముందు దీవం ఎంత జాజ్వల్యమానంగా ప్రకాశిస్తుందో అది అతనికండ్లలో సుజాత చూసింది.

సుజాత నెల్లా దుఃఖానికి దూరంచేయడమా అని చంద్రశేఖర మూలోచిస్తున్నాడు. తన సోదరుని ఎటూ సంతోషపరచాలో అర్థం చేసుకునేందుకు సుజాత తికమకలు పడుతుంది. మొత్తమీద ఉధయలు స్వ సుఖాలను విస్మరించారు.

రేపే కాలేజికి వెళ్లాలి కదన్నయ్య! శని ఆదివారాలు అయిపోయాయిగా సుజా!

పసిపిల్లలనైతే మిశాయి పోరుతోనో, కొత్తగుడ్డల పేరుతోనో సంతోషపరక వచ్చు. పట్టనిమిడండ్లుగా లోకాన్నా కలించుకుంటున్న సుజాతనెల్లా సంతోష పరచాలి?

మాటాడేందుకు పలుకుతోడులేక మాటాడుదామన్నా మాటలేక తమోకొణాల్లోంచి అవుపించని వెలుగుకోసం తపించి పొయ్యే సుజాతను చూచివేసిన చదువులో ప్రవేశపెడితే కొంచెం ఆమె మూగబాధ ఉపశమింపదా?

నీకన్నా పెద్దవాండ్లు కాలేజిలోచదువు కుంటున్నారు సుజా!

అయితే.....? నీ కిచ్చమయితే.....? చదవమంటావన్నయ్య! అవునమ్మ! నీ వొంటరితనం కొంచెం పోతుంది.

చ ర్మ వు బా ధ ల క న్ని టి కి

“నై బా ల్”

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విక క్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో “నైబాల్” ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్కిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాళ్ళపగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చుడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

“రమణీస్ బేబి గ్రైప్”

తయారీదాస్ట

ది సాత్ ఇండియన్

మాన్యు ఫాక్యరింగ్ కంపెని, మదుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు వజ్రస్పీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బాంబాయి.

తెరచిన తలుపులు

'నిజమే! అమ్మ మరీ వొక్క రయిపోయి వాన్నతో అన్నీ పనులు ఎల్లా చేసుకొనగల దన్నాయో'

'అమ్మ అమ్మ వాణ్ణి నెవళ్ళ నయినా రమ్మంటే—'

'వాళ్లు రారన్నయ్యా! ఆయినా మన వాళ్ళయినారాడు.'

ఎక్కడో బాదరాయణ సమ్మంఃః

'అయితే వీళ్ళందరూ తిని పోయ్యే వాళ్ళేనా'

'పద అన్నయ్యా? ఇప్పుడాకబుద్ధం దుకు? లోపలికిపోవాం పద' అని సుజాత చెప్పిపోయింది.

బయట తర్రం కురుస్తూనే ఉంది. ఈవరం అవిరామం గా కురిస్తే, ప్రళయం పుట్టుక రాదా? అప్పుడు అందరూ ఏమవుతారు? ప్రళయంలో సాముదాయక మరణం! ఛీ! ఎంపాడు ఆలోచన! మరణమంటే అంత భయమెందుకు? చావునుండి ఎక్కయినా తప్పకోగలరా? మరణి ఎందుకంతభయం? కండ్లు ఘట్టిగా చూచుకున్నాడు.

మల్లీ బమ్మహంకా వినిపిస్తోంది. కాఫీ నూట్ కేసుతో బయలుదేరాడు. ముందొచ్చి నప్పుడు నూట్ కేసునిండా బయట గుండెలో గూడా ఏదో బగువు. ఇప్పుడు ఎక్కడా బగువు లేకుండానే హృదయంలో భయం మాత్రం కలకరిస్తోంది. ప్రాభాతి మార్గ కిరణాల్లోంచి కొంచెం కొంచెం వేడి అంతకు ముందున్న చల్లని వాతావరణాన్ని పారదోలి కాస్త ఆప్యాయతను ప్రదర్శిస్తోంది.

రూము చేరాలికి సుబ్బాగావు లేడు; ఎక్కడికో వెళ్ళాడు, తాళంతీసి నూట్ కేసు లోపల పెట్టాడు. ప్రార్థుటినుండి కాఫీనూడా తాగలేదని జ్ఞప్తికి వచ్చింది. నూట్ కేసు వారితీరాడు. తిన్నగా అన్ని వేర్వేరు హోటళ్ళు గడచి తన మామూలు చిన్న హోటల్ లో జొరబడ్డాడు. వాలుల నెలనుండి ఇంసులోనే కాఫీ తాగుతున్నాడు. తను చదువుకునే రోజుల్లో ఈ కాఫీకే ఎంతెంత దూరం పడిచి మంచికాఫీ అని తాగినవేళవాడు. తనీనాడు తాగిందిచాక బాగు కాఫీ! కాఫీనుగించి మెలగా రోజు మీదకుచేరి అక్కడే ఉన్నాడు. కాఫీజీవు క్రాళ్ళు తిమ్మచూసి దూరంగా పోతున్నారు.

'ఇక్కడటోయ్ నీవు కాఫీ తాగింది? సుబ్బారావు పలకరించాడు'

'అవు'

'ఆహంజన్ లో ఎట్లా చూర్చొనితాగొచ్చి వోయ్'

చంద్రశేఖరమేమీ జవాబివ్వలేదు.

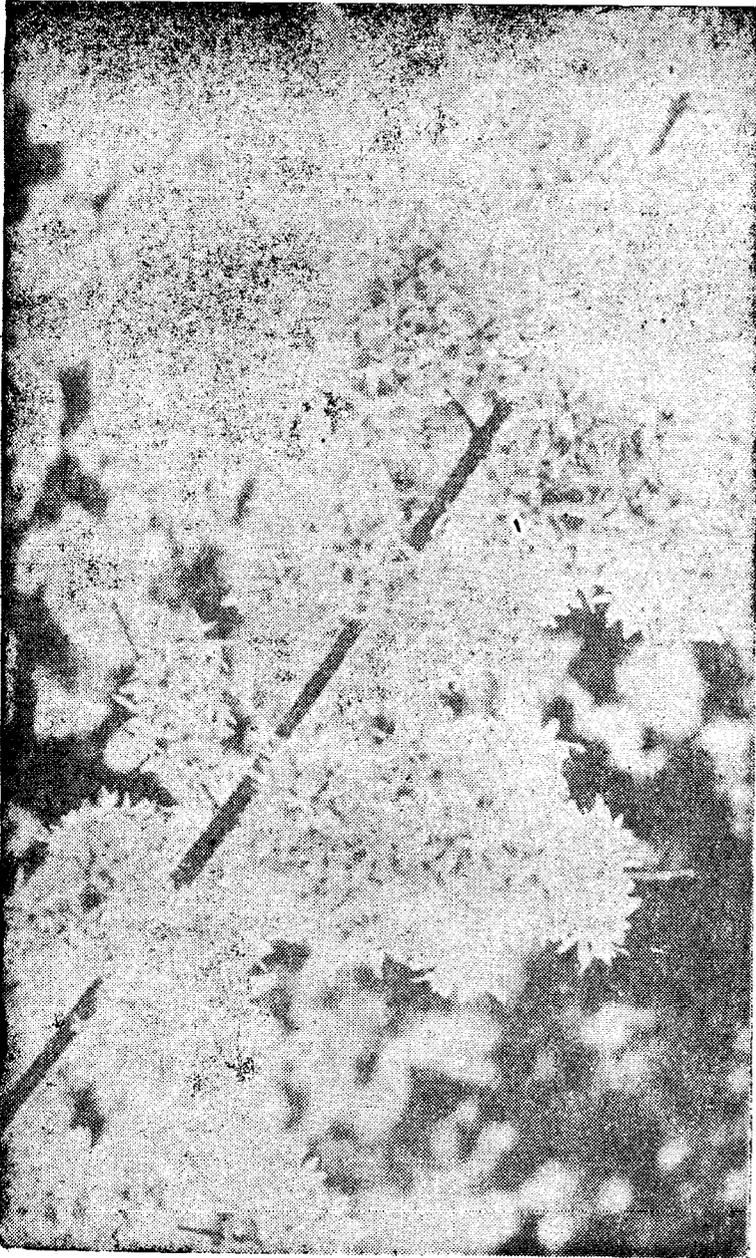

మన్మథాగమ ముహూర్తానికి కొమ్మ కొమ్మా పూలపల్లకి!

—సూర్య: సి. నామారావు, రాజమండ్రి.

'ఇంటివల్లం వెళ్ళేయి వాండ్లు కులాసా! అట్లా వారం వారం జ్ఞప్తికంటే తీవ్రంగా కావరమే వెళ్ళేయ్యలేక పోయావా? ఇన్ని రోజులు మళ్ళీ చాలా కనిగావుంటే ప్రశ్న వేడు సాహసంచేసి అడికేశాను. చంద్ర శేఖరం ముఖం కందిపోయింది. సెవివులు కొంచెం చెరించాయి. ఇవ్వంతా గనునింప కుండా సిగరెట్ నిర్విరామంగా పిలుస్తూ న్నాడు సుబ్బారావు.

'నీ ననుకున్నట్లు నాకు పెండ్లాముక్కడ లేదు సుబ్బారావ్, అదిలు పెండ్లే కాలేదు' 'ఆం విమలీ నీకు పెండ్లే కాలేవా నిర్వి ఋణుడై పోయావును సుబ్బారావు. 'వారబాటయిందోయ్ వారంవారం అట్లా తప్పకుండా సగౌరవం అనుకున్నానోయ్' చేతివ్రేళ్ళతో ముఖం తుడుచుకున్నాడు సుబ్బారావు. 'అయితే ఎందుకు వెతుకున్నట్లు శేఖరం'

**భ్రమరకర నింజాయితవైయై
కొమ్మ కొమ్మా కుసుమపల్లకి!**

— పోలో : ఈమని సత్యవారాయణ శెట్టి, రాజమండ్రి.

‘మరణసంస్కారం’ ఉంటున్న మతిండ్రిని చూసేందుకు సుబ్బారావు. అక్కడికి వెళ్ళేది నా వాంఛతో గుఱుంట్లో పాలు పండుకు సేందుగాని సంతోషం పొందేందుగాను. నీ తమకు నేవన్నీ నిజాయితీకోసం! అని పెద్ద పెద్ద అంగలతో వెళ్ళిపోయాడు చంద్రశేఖరం!

సుబ్బారావు దృఢయిం చేవినిల్లయింది. ఎంత అపార్థం చేసుకున్నాడు తను! అత సెంతిగా బాధపడ్డాడో హాపం! అదలు వాంఛ నన్ను కేమిజబ్బో! ఎట్లాంటి విలాసాలను ఖ్యాచయకుండా చెప్పి దాస్తున్నాడు అందుకేకాబోలు! ఇంతవరకు అతను ఒక్కసినీమాకు వెళ్లిగా తను

చూశాడు. ఏదో పుస్తకం చదువు తో కూర్చునేవాడు. అతన్ని చూస్తే ఏదో వెలిగి జీవిస్తున్నట్లుందిగా నీ నిండుదనమే కనిపించదు. ఇట్లాంటి వ్యక్తి పట్టతను ఎంత ఆనాగరికంగా ప్రవర్తించాడు?

‘నన్ను క్షమించు శేఖరం- నేను చాలా ‘ఆఁ ఘనవలేడు లేనోయ్’ అంటూ కాశానికి దారితీశాడు.

అట్లా వాళ్ళిద్దరూ తమవృద్ధయాలు ఒకరికొకరు తెలియకపోకు నేసరికి స్నేహ సాంఘ్యంకోసం రెండో అంతస్తు ఎక్కారు. చంద్రశేఖరం వ్యాయంకోసం దహించుకపోతున్న బాధను ఎట్లా తీర్చుకోమో సుబ్బారావుకి అర్థంకాకుండా వుంది. చూచాడుగా చంద్రశేఖరం నూలలవల్ల వాంఛచేలిలి పెండ్లి పెద్దసమస్యగా ఉందని సుబ్బారావుకు తేలింది! ఇప్పుడుండే వొత్తిశిలో వాంఛ అంత గొప్పగా కట్టుమిచ్చి పెండ్లి చేయలేదు. నానాటికి కట్టాల రెండు పెరిగిపోతున్న ఈ రోజుల్లో కట్టుంలేకుండా ఎవకు చెనుకుంటాడు? స్నేహితుడి కోసం తనవాటి త్యాగం చేయలేదా?

తన తిండ్రని గూర్చి ఆలోచిస్తున్న శేఖరం అతని ఊహలకి అపం బోలేడు. బహుమాత్రం వాంఛ ఊహలని ఆపేసింది. కొత్తికొత్తిగా అనుకున్నా బోతున్నాడు సుబ్బారావు. తొంతోరగా ముంకుకునాగి బోతున్నాడు చంద్రశేఖరం. గేటుదాటి చంద్రశేఖరం పంచలోనుంచోని సుబ్బారావు కొంప ఎగురు చూస్తున్నాడు. సుజాతి అన్నకొరకు సుమ్మంట్లోకి వచ్చింది అపరిచితవ్యక్తిని చూసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. సుబ్బారావు ఆమె వెళ్ళిన దిక్కు చూస్తూ బస్సు ఆగడం చేత అనంతూర్ణంగా వొడిలేసిన ఆలోచనలు పూర్తి చేసుకుంటున్నాడు.

హోలో సుబ్బారావును చూ రోపి పేటి తిండ్రీ గదిలోకి వెళ్ళి పోయాడు చంద్రశేఖరం ఇండాక అవుపించిన సౌమ్యవదనం మళ్ళీ అవుపిస్తే బావుండుననుకుంటున్నాడు సుబ్బారావు.

చంద్రశేఖరం కాఫీ అందిస్తూ మానాన్నను చూస్తూ సుబ్బారావు అన్నాడు. ‘ఆఁ బోదాం’

కాఫీకప్పు క్రిందపెట్టేసి కాళ్ళకు ఉన్న బూటు విప్పి రోగి గదిలోకి ప్రవేశించాడు సుబ్బారావు. సుజాతికు ఈ అపరిచితుని దర్శనం మళ్ళీ అయింది. సుబ్బారావు పరిశుగా ఆమె కంఠలోకి చూశాడు. అక్కడినుండి సుజాతి వెళ్ళి పోబోతుంది. హనుమంతయ్య ‘ఉండెమ్మా ఏం ఘన

★ తైరచిన తలుపులు ★

లేదు' అన్నాడు. సుజాత మ రి వెళ్ళలేక బోయింది.

'అదికాదు నానా! మీకు మండు వేళ్ళ అయింది' అంది.

'ఇంకా ఏం మండులు సుజా! కూర్చోండి నాయనా! వారిని అట్లా కూర్చోమను చంద్రా! పీలేకదూ మీ రూప మీట్! వీరు తర్కం చెబుతారన్నావ్ కదూ ఆఁ వీరి పేరు...'

'సుబ్బారావు.'

'ఆఁ... చాల సంతోషమైంది నాయనా! మీమ్మల్ని చూడంచేత అన్నాడు.

విదో ప్రశ్న వెయ్యాలి కనుక సుబ్బారావు 'డాక్టర్ లేమంటాడండి' అని అడిగాడు.

'ఇంకా కొద్దిరోజులు మాత్రమే చనుకుందంటాడు.'

'నాన్నా ఏమిటి మీ వేదాంతం....'

'దూడు సుబ్బారావ్ నీవు చూడు! ఇంకా నేను.... సుజాతా బోమ్మా బోమందు తే పో!'

అర్జమైన కండ్లను చాలుగా తుడుచుకొని వెళ్ళింది సుజాత!

'మీ రన్నీ తెలిసినవారు, మీకే అడవాళ్ళమందు అల్లా మాట్లాడితే వాళ్ళు కూడలిపోరండీ వాపం! ఆ అమ్మాయి చూడండి ఎంతగా కుమిలిపోతుందో! అన్నాడు సుబ్బారావు.

'వారబాలయింది నాయనా! నీవన్నది నిజమే!'

సుబ్బారావు నిశ్చయానికి రావడంలో కాలాన్ని ఏమంత దుబారా చేయ్యలేదు.

అతని నిశ్చయాన్ని విని శేఖరం రెండింతలు మనిషయ్యాడు. అతని కండ్లలో వెలుగులు స్ఫుటంగా ఉట్టిపడుతున్నవి.

శేఖరం చాలా చురుగ్గా పెండి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాడు. ఇల్లుమీద రెండువేలు పిగల తీకాడు. సుబ్బారావుతో తాము కట్టుమిచ్చే స్థితిలో లేమని ముందుగానే చెప్పిఉన్నాడు.

ఆ ఇంట్లో ఒక తూయిరోగి చావు బ్రతుకుల మధ్యదశలో పడిఉన్నాడనే విషయం అందరూ మర్చిపోయినట్లున్నారు. కాను మంతయ్య గూడా ఆ విషయం విస్మరించాడు. అందరి కండ్లలోను ఓ వవ్యలేజస్సు చిలుకుతుంది కానీ దాని వెనుక ఎంత భయంకర సత్యం దాగిఉందో వాండ్లల్లో ఒకళ్ళయినా ఊహించుకునేందుకు కాస్త

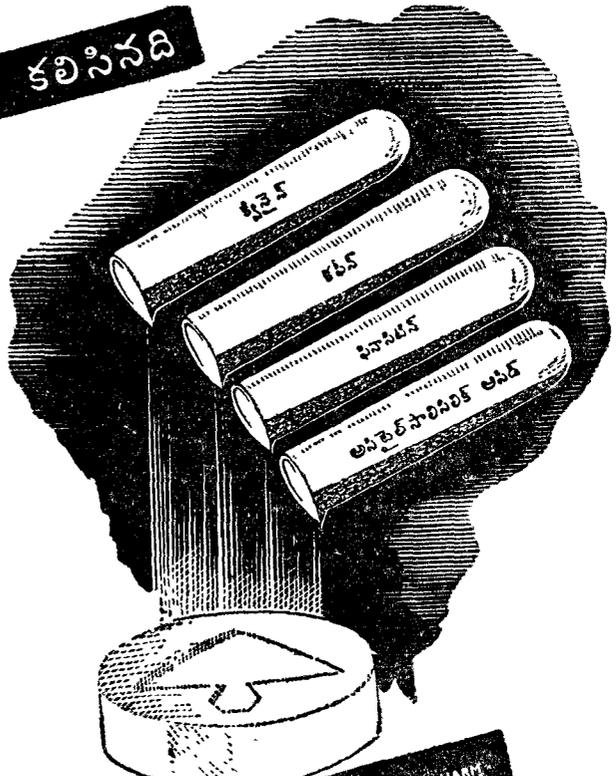
నాలుగు ఔషధములు కలిపినది

అనాసిన్ విజ్ఞాన శాస్త్రయుక్తంగా నాలుగు మందులు కలియకతో తయారినవిదీనది. త్వరితంగా దాదనివారణ యచ్చుటకు కారణం ఇందులో కలిసియుండు ఈ ఔషధములే :

1. క్విన్యెన్ : అధిక శక్తి నిచ్చు ఔషధమని మరియు జ్వరనివారణియని ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఔషధ పమ్యేలనం. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో సాటి లేనిది;
2. కపీన్ : బలహీనానికి మరియు చిక్కిపోయిన వందులకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వాడబడుచున్నది.
3. ఫినాసిటన్ : శీఘ్రమైన తాప నివారణ మరియు జ్వర నివారణియని వ్యాతిచెందినది.
4. అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్ : ఇది తలనొప్పి, మరియు ఆలాటి వివిధ దాదలను పోగొట్టుటకు ఉపయోగబడుచున్నది.

వైద్యశాస్త్ర రీత్యా లేక పమ్యేలన శక్తి చేత అనాసిన్ మోత్రం, త్వరితంగాను, నిరసాయంగాను, దృఢంగాను, దాదలనుండి, తలనొప్పి, జలుబు జ్వరం, దంతపు పోట్లు, కండరముల పోట్లు, బాణ్యపు బొప్పలు మొదలగుదాదలను నివారించును.

ఎల్లప్పుడును
అనాసిన్
బళ్ళల
కావలసినవికేరండి

12 మాత్రముల సాటియందు మరలను 32 మాత్రము గల అవసారములకు ద్రవ్యమును కొరకును

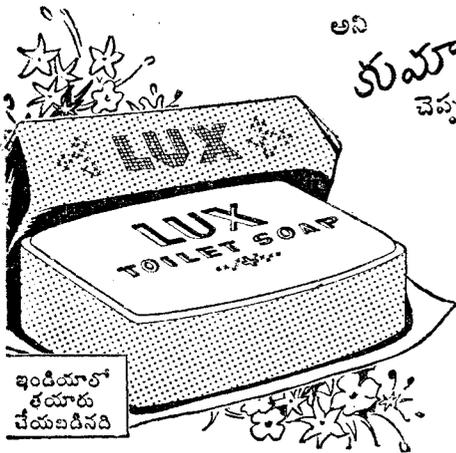
యినా ప్రయత్నం చేయడంలేదు. ఏ నీలకాళిలో పరిపూర్ణ కళలతో విరాజిల్లే చందమామకైకి ఎంతటి క రాళ నిలిచి పేమూల గుంపులు పొంది చూడవలసి ఎవరికి తెలుసు?

ఆవేశ చంద్రకేళిం పే ర తో ఓ ఉత్తరం వచ్చింది ఆ ఉత్తరం శుభా రావు రాశాకు నెప్పకోవిగ విషయాలు అంగులోలేవు కారి క్షయకోగి కుటుం బంగో నమ్మంబం నెయకం వా శ్చియుగా

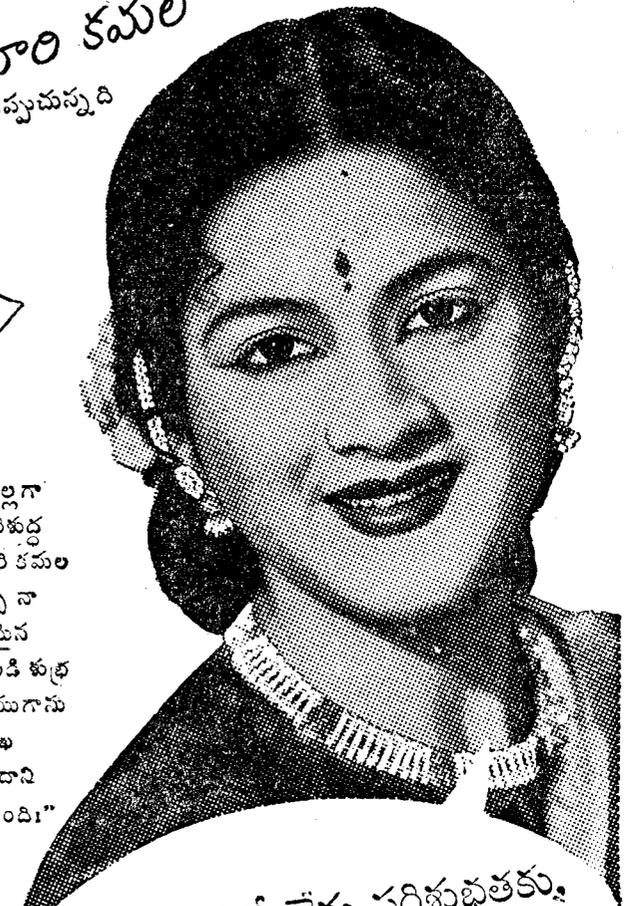
రికి ఇష్టంలేదట. అట్లా వివక చేస్తే కాని లోకి ఉరుకుతుండట ఆమె! అందువల్ల ఈ విషయంలో తాను ఇంకా కొంచెం కాలం ఆలోచించుకోవాలని మాత్రమే వ్రాశాడు. ఆ ఉత్తరం హనుమంతయ్యమీద అంతగా

“ ఎంతో తెల్లనిది—ఎంతో శుద్ధమైనది—
లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు యొక్క నురగే ఎంతో
మెత్తగాను, సువాసనగాను వుంటుంది”

అని కుమారి కమల చెప్పుచున్నది

ఇండియాలో కయారు చేయబడినది

లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు ఎందుకు అంత తెల్లగా మున్నది? దీన్ని కయారుచేయుటలో అతిపరిశుద్ధ సూనెలే ఉపయోగించబడుతాయి గనుక. కుమారి కమల ఇలా చెప్పుచున్నది: “లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బు నా సంపూర్ణ సౌందర్య సహకారి. దాని గుణకరమైన మృదువగు నురగ చర్మ రంధ్రాలను లోతునుండి శుభ్ర పర్చి, నా చర్మాన్ని పట్టువలె మెత్తగాను, శుభ్రముగాను యుంచుతున్నది. దాన్ని రోజూ వాడి మీ ముఖ వర్చస్సును మనోహరంగా యుంచుకొండి. దాని సువాసనకూడా మీకు మిక్కిలి ఇష్టముగా నుంటుంది!”

గొప్ప వార్త!

శరీరమంతా సౌందర్యముగా నుండుటకు

క్రొత్త పెద్దవైబు సబ్బు

ఇప్పుడు దొరకుచున్నది ఇవ్వకే దానిని వాడి చూడండి!

“...అందుకే నేను పరిశుభ్రితకు, దివ్యమైన ముఖవర్చస్సుకు, లక్ష్మీ టాయ్లెట్ సబ్బుమీద ఆధారపడతాను!”

★ సీ నీ మా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు ★

LT5. 423-X52 TL

★ తెరచిన తలుపులు ★

జెబ్బితీసుందని ఎవరూ అనుకోలేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఎవరూ అనుకోనివి, అనుకోలేనివి జరిగినా ఆశ్చర్యపడాలి. అవసరం లేదు అంతగా! తుయకోగంతో కుస్తీపడుతున్న హనుమంతయ్యు కూతురు పెండ్లి అనే ఉత్సాహం కల్ల మామూలు మనిషిలా ఉన్నాడు. అది మొదట్లోనే నాశనమయ్యేసరికి జబ్బు విజృంభించింది. దగ్గు తెరకమ్మి కొంచెం నెత్తురు కక్కి అంతవరకూ ఉన్న ఆశను, పెండ్లిగాని హాతురునూ వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.

అదిలోనే హంసపాదు లేర్పడ్డ సుజాత పెండియల్లం, భర్త చూడనారణం ఈ రెండు దెబ్బలతో చంద్రశేఖరం తల్లి కూలి నేలరచింది. హిందూసమాజంలోనే ఒక మనిషికి చివరిసారి జరిగాల్సిన కర్మకాండ యావత్ బాగా జరిగిందనే తృప్తి ఒక్కటే మిగిలింది దామెకు!

ఇక సుజాత పెండిని తొందరించేవాళ్ళు లేరు. అంతి ఉన్నా సుదీర్ఘమైన విరామ కాలం వచ్చిపడింది. తండ్రి చనిపోయిన క్రొత్తలో పెండికూతురుగా ముస్తాబవడానికి ఏ బాటికా ఇవ్వవడను.

వాళ్ళాతుగా సుబ్బారావు వచ్చాడు. హనుమంతయ్యగారి మరణం తెలుసుకున్నాక చంద్రశేఖరానికి తన ముఖం చూప లేకపోయాడు. అతడంతలో ఇంత విపత్తీం జరుగుతుందనుకోలేదు.

‘ఇట్లా జగురుకుందని నేను అనుకోవటం లేదు చంద్రశేఖరం.’

‘హే!’

‘చాలా దారుణమే జరిగింది.’

ఇట్లాంటి ఆదరింపుమాటలు అయినాక సుబ్బారావు తన విషయం బయటపెట్టాడు. అదిని చంద్రశేఖరం పలకనూ లేదు. ఉలకనూ లేదు. అసలా మాటలు విన్నాడనైనా అని పించడు.

సుజాత కాఫీ తెచ్చి సుబ్బారావును చూడనైనా చూడకుండా వెళ్ళిపోతూంది.

‘నీకో కొంచెం మాటాడాలి సుజాతా! దయచేసి కాస్త తీరిక చేసుకుంటావా!’

గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగింది. నూటిగా అతని కండ్లలోకి చూసి వెంటనే తలవొంచు కుంది సుజాత!

అతని కండ్లు చాలా అర్థంగా ఉన్నవి. “నావూద మీకందరకూ కోపమని తెలుసు! నేను చేసేది తప్పకాదనుకుంటాను. మోసం చేస్తామని తలంపులేదు మన సమాజంలో అవిద్యవల్ల ఎంతెంత మూర్ఖాభి ప్రాయాలు బలంగా ఉంటుంటే మీకు తెలియనిది కాదు. ‘తుయ జబ్బు వారసత్వంగా వస్తుంది, రేపు నీ పిల్లలకు కూడా వస్తుంద’ని అమ్మ ఈ పెండి మానమంది. ఆమెలో పాతుకపోయిన ఈ భావాన్ని పారద్రోలా

అంటే కొంచెం కృపభి కావాలి! అనే మీకు రాకాను. నా ఉత్తరంతో ఈ విపత్తీం జరుగుతుందని హిందూకోలేక పోయాను అనే నా తప్ప! ఆమెకు చాల మంది డాక్టర్ల చేత కడుగు నాలుగు గుల్లలచేత గూడా చెప్పించాను. ఎంతో కష్టపడ్డాను. ఆమెలో పింపేసి కూర్చున్న మూగ భావాన్ని దూరంచేయాలని. ఎంతో ప్రయాసమీద ఆమె తన ఉష్ణేశాన్ని నేటికి మార్చుకుంది ఇప్పుడు నాకేమీ ఫరవాలేదని ఎంతో సంతోషంతో వచ్చాను. నా సంతోషాన్ని వినానో భగవంతుడు నాకు తెలిసివ్వకుండానే వారిం చేసి వినోదం చూస్తున్నాడని ఈ నాకు తెలుసుకున్నాను సుజాతా! నీ విశాల హృదయంలో కొంచెం చోటు కావాలని నేను చాలా కోరికలు క్రిందనే అనుకోని, ఆ చోటు నాకోరకు నిచ్చేసిన పనికిందని గూడా అనుకున్నాను” తల నెలకు దింపుకున్నాడు. చంద్రశేఖరం కండ్లు మూసుకుని నిశ్చలంగా ఉన్నాడు.

“కాఫీ చల్లారీపోతూంది ముందరి తాగండి! వొడ్లొద్దు అది మీకు తాగలేదు, వేడిచేసి తానాను” అని రెండు కప్పులూ చేతుల్లోకి తీసుకుంది సుజాత.

‘చల్లబడిపోతున్న నా హృదయాన్ని గూడా వెచ్చబరుస్తావనుకుంటాను. సుజాత నవ్వి వెళ్ళిపోయింది ఇద్దియూ మానంగా కూర్చున్నారు. కొంచెం సేపటికి సుజాత వేడి కాఫీతో వచ్చింది. ఆమె వెంట తల్లిగూడా వచ్చింది

“మీ ఇక్కరినీ నేను హృదయపూర్వకంగా ఆకిర్చిదిస్తున్నాను నాయనా! భగవంతుడు మిమ్మల్ని వినానో కలిపాడు. దాన్ని ఎవ్వరూ వివదియలేరు నాయనా! నీవేమీ సందేహపడకు” అందామె!

వాండ్లిదయా ఆమెకు నమస్కరించాడు! అతడు కండ్లు మూసుకో నే ఉన్నాడు!!!

ప్రమాద రక్షణకు

ప్రశస్తమైనది

భీమా

ఎక్కడో ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ తుణుం ఎలా ఉండేదీ తెలియని ఈదినాల్లో

అగ్ని * మోటార్ కార్ * కార్మిక వ్యవహారం

బొక * ఫయిలిటీ గ్యారంటీ * మొదలైన భీమాలకు

మా తో సంప్రదించండి;

యునైటెడ్ జిండియా ఫైర్ అండ్

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

"యల్లె రెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్"

ఎస్.కె.ఎస్. - మద్రాసు.

Telephone : 4241.   Telegrams "UNIGEN"

ప్రాంచీలు :

బొంబాయి - కలకత్తా - కొలంబో - సింగపూరు - విజయవాడ -

రీల్స్ - పాట్నా - అక్కో - బెంగుళూరు - కోయంబత్తూరు.

మోటారు నూడియో ఏయారు

అగ్ని నిరోధక ఆప్టెట్ కు
సాఫ్ట్ లెన్స్ కేంద్ర ఆఫీసు
కొలంబూరు మైసూరు
పాట్నా బెంగుళూరు బెల్గాం

నెడ - యింటర్ పరిశ్రమలకు ప్రత్యేక ఉమ్మరు

అతని సంతోషం ఆస్పటికు

అతని సంతోషం ఆస్పటికు

కాపీరేసు

మీ ఇష్టమైన సూనిల్లో నాన్ స్టాండింగ్

నిరహాయక కరెన్సీ

యునైటెడ్ కేసెనెక్ బంధు మి. సుదాసు - విజయవాడ

నెడ - యింటర్ పరిశ్రమలకు ప్రత్యేక ఉమ్మరు

ఇతర 54 బ్రాంచీలు